

முல்லைப்பாட்டு கவிதையாக்கத்தில் உரிச்சொற்கள்

சி. சங்கீதா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, கலசலிங்கம் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், (நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்), கிருஷ்ணன்கோயில், விருதுநகர்-626126, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Adjectives in Mullaippattu's Poetry

C. Sangeetha a, *

^a Department of Tamil, Kalasalingam Academy of Research and Education, (Deemed to be University) Krishnankoil, Virudhunagar-626126, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
dr.c.sangeetha@gmail.com

Received: 16-04-2021
Revised: 01-06-2022
Accepted: 07-06-2022
Published: 09-08-2022

ABSTRACT

Mullailappattu is one of the sub-texts within the Tenth Path. Adjuncts are abundant throughout Mullailappattu. Adjectives are the development of Adjunct. These Adjuncts are seen as adjectives. Tolkappiyar mentions 100 adjectives in his vocabulary. 100 Adjectives mentioned by Tolkappiyar in Uriyal are found in Mullailappattu and the adjective pronouns are identified and how they support the Mullailappattu poeticization. Adjective Pronouns are adjectives that take the meaning of adjectives as pronouns. Also, this review article highlights that the adjectives, substitute adjectives, monosyllabic, subjunctives, etc. are found in the initials and they support the poeticization of the initials.

Keywords: Mullailappattu, Adjectives, Poeticization, Tolkappiyar

முன்னுரை

சங்க காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் சங்க இலக்கியங்களாகும். இச்சங்க இலக்கியங்கள் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்று அழைக்கப்படுகிறது. பத்துப்பாட்டில் உள்ள அகநூல்களுள் முல்லைப்பாட்டு எனும் தொகுப்பு முல்லைத்திணையைப் பாடியதால் முல்லைப்பாட்டு எனப்பட்டது. இதனை இயற்றியவர் நப்பூதனார் ஆவார். இந்நூல் நெஞ்சாற்றுப்படை எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்நூல் ஆசிரியப்பாவால் அமைந்துள்ளது. 103 அடிகளைக் கொண்ட இந்நூலில் தொல்காப்பியர் சொல்லதிகாரத்தில் உரியியலில் குறிப்பிட்டுள்ள 100 உரிச்சொற்கள் கண்டறியப்படுகிறது (Senavaraiyar, 2004). அதுமட்டுன்றி உரிச்சொற்களுக்கான பதிலீட்டு உரிச்சொற்கள், ஒருசொல் அடைகள், அடியடைகள் முதலியவற்றைக் கண்டறிந்து அவை முல்லைப்பாட்டுக் கவிதையாக்கத்திற்குத் துணைபுரியும் விதத்தை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை விளக்குகிறது.

முல்லைப்பாட்டு உள்ளடக்கம்

போர்மேற் சென்ற தலைவன் மழைக் காலத்திற்குள் போரை முடித்து வென்று திரும்பி வரவேண்டும். போர் என்று வந்துவிட்டால் வீட்டிற்கு ஒரு ஆண் மகன் போருக்குச் செல்லவேண்டும். மழைக் காலத்திற்குள் வீரர்கள் திரும்பி வந்தால்தான் நாட்டின் பயிர் ஆதாரத்தையும், உயிர் ஆதாரத்தையும் காத்துக்கொள்ள இயலும். எனவே, விரிந்து சென்ற தலைவன் மழைக்காலத்திற்குள்

திரும்பி வருதல் என்பது இயற்கையின் கட்டாயமாக இருந்தது. மழைக்காலம் தொடங்கியதும் தலைவனின் வரவை எதிர்பார்த்துத் தலைவி காத்திருக்கிறாள். தலைவன் தேரின் ஒலிக்காக அவளது செவிகள் கூர்மைப்பட்டுக் கிடந்தன. தலைவின் மனம் மகிழும் வண்ணம் தொலைவில் தலைவனது தேர் ஒலி கேட்கிறதாய் அமைகிறது.

தலைவியின் வருத்தத்தைப் போக்கும் நிகழ்வையும், வினைமுடிக்கச் சென்றிருக்கும் தலைவனின் போர்க்களம் பற்றியும், தலைவியின் ஆற்றாமைக்கான சூழல் மாற்றத்தைப் பற்றியும் முல்லைப்பாட்டின் உள்ளடக்கமாகவும் முல்லைப்பாட்டின் கதைக்களமாகத் தலைவியின் இல்லம் சார்ந்த பின்னணி, தலைவனின் போர்க்களப் பின்னணி என்ற இரண்டு பின்னணியில் நடப்புச் சூழலை விளக்குவதாக அமைகிறது.

முல்லைப்பாட்டில் உள்ள உரிச்சொற்கள்

முல்லைப்பாட்டில், நனந்தலை (1), தடக்கை (2), உறுதுயர் (13), அலமரல் (3), தெவ்வர் (18), புலம்பு (23), கருவி (35), கடுப்ப (38), பாய்தலின் (68), வைந்நுனை (73), செந்நிலம் (97), துணைபரி (103), முதலிய 12 உரிச்சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன (Somasundranaar, 2007).

பதிலீட்டு உரிச்சொற்கள்

முல்லைப்பாட்டில் உரிச்சொல் பதிலிகளாகக் கொடுஞ்செலவு (5) என்பதில் கொடுஞ் என்பது கடி என்ற உரிச்சொல்லிற்கும் பெரும்பெயல் (6) என்பதில் உள்ள பெரும் என்பது பெரிய என்ற பொருளில் தட என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், பெருமுது பெண்டிர் (11) என்பதில் பெரு என்பது பெரிது என்ற பொருளில் நன்று என்ற உரிச்சொல்லிற்கும் அகல் நெடும்புறவில் (24) என்பதில் அகல் என்பது நனவு, வியல் முதலிய உரிச்சொற்களுக்கும் நெடிய என்பது நீண்ட என்ற பொருளில் வார்தல் என்ற உரிச்சொல்லிற்கும் சேண்நாறு (25) என்பதில் சேண் என்பது நீண்ட என்ற பொருளில் வார்தல் என்ற உரிச்சொல்லிற்கும் வளைஇ (27) என்பது காவல் என்ற பொருளில் கடி என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், காவல் (30) என்ற சொல் காவல் என்ற பொருளில் கடி என்ற உரிச்சொல்லிற்கும் வல்வில் (39) என்பதில் உள்ள வல் என்பது வலிமையான என்ற பொருளில் வய என்ற உரிச்சொல்லிற்கும் நெடுங்காழ் (44) என்பதில் நெடு என்பது நீண்ட என்ற பொருளில் வார்தல் என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், ஒள்வாள் (45) என்பதில் உள்ள ஒள் என்பது ஒளி என்ற பொருளில் வாள் என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், நெடுந்திரி (48) என்பதில் நெடு என்பது நீண்ட என்ற பொருளில் வார்தல் என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், நெடுநா (50) என்பதில் நெடு என்பது நீண்ட என்ற பொருளில் வார்தல் என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், பெருமுதாளர் (54) என்ற சொற்றொடரில் பெரு என்பது பெரிது என்ற பொருளில் நன்று என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், வெருவரும் (60) என்பதில் வெரு என்பது அச்சம் என்ற பொருளில் உரும், கடி என்ற உரிச்சொற்களுக்கும், வன்கண் (61) என்பதில் உள்ள வன் என்பது வலிமையான என்ற பொருளில் வய என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், நெடிது நினைந்து (76) என்பதில் நெடிது என்பது நீண்ட என்ற பொருளில் வார்தல் என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், நோன்விரல் (77) என்பதில் நோன் என்பது வலிய என்ற பொருளில் வய என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், நீடு நினைந்து (82) என்பதில் உள்ள நீடு என்பது நீண்ட என்ற பொருளில் வார்தல் என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், மாத்திரள் (87) என்ற சொற்றொடரில் மா என்பது பெரிய என்ற பொருளில் தட என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், இமிழ் இசை (88) என்பதில் உள்ள பெரு என்பது பெரிய என்ற பொருளில் தட என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், பெருவழி (97) என்பதில் உள்ள பெரு என்பது பெரிய என்ற பொருளில் வார்தல் என்ற உரிச்சொல்லிற்கும், நெடுந்தேர் (103) என்பதில் நெடு என்பது நீண்ட என்ற பொருளில் வார்தல் என்ற உரிச்சொல்லிற்கும் பதிலியாகவும் மொத்தம் 23 பதிலீட்டு உரிச்சொற்கள் வருவதை அறியமுடிகிறது (Somasundranaar, 2007).

ஒரு சொல் அடைகள்

நனந்தலை யலகம் (1), மாதாங்கு தடக்கை (2), பாடிமிழ் பனிக்கடல் (4), கொடுஞ்செலவெழி (5), பெரும்பெயல் (6), சிறுபுன்மாலை (6), அருங்கடி மூதூர் (7), நறுவீ முல்லை (9), பெருமுது பெண்டிர் (11), உறுதுயரலமரல் (13), கொடுங்கோற் கோவலர் (15), நன்னர் நன்மொழி (17), நல்ல நல்லோர் (18), பூப்போலுண்கண் (23), கான்யாறு (24), சேணாறு (25), சிறுகண் யானை (31), முக்கோலசை (38), வல்விறுாணி (39), பூந்தலை (41), பெரும்படை (43), நெடுங்காழ் (44), குறுந்தொடி (45), ஒள்வாள் (46), நெடுந்திரிக் கொளி (48), நெடுநா வொண்மணி (50), பெருமூதாளம் (54), வலியுணர் யாக்கை (61), வன்கண் யவனர் (61), திருமணி (63), பருஉக்கை (70), வைந்நுணைப் பகழி (73), நெடிது நினைந்து (76), நோன் விரல் (77), முரசு முழங்கு பாசறை (79), நீடு நினைந்து (82), மேவுறு மஞ்சை (84), பருஉச்சுடர் (85), மாத்திரளருவி (87), பெருந்தானையொடு (90), வெல்கொடி (91), செறியிலை (93), குருதி பூப்ப (96), செந்நிலப் பெருவழி (97), வெதிர் செல் வெண் மழை (100), துணைபரி (102), நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே (103) முதலிய 47 ஒரு சொல் அடைகள் இடம்பெற்று முல்லைப்பாட்டுக் கவிதையாக்கத்திற்குப் பங்காற்றுவதை அறியமுடிகிறது (Somasundranaar, 2007).

அடியடைகள்

முல்லைப்பாட்டின் முதல் இருபத்து மூன்று அடிகள் கார்காலத்தின் மாலைப் பொழுதையும், தலைமகளது பிரிவாற்றாமையையும் பாடுகின்றன. அடுத்துள்ள ஐம்பத்தேழு அடிகள் பாசறையின் அமைப்பு, தலைவனின் நிலை ஆகியவற்றை எடுத்துரைக்கின்றன. இதனைத் தொடர்ந்து வரும் ஒன்பது அடிகள் தலைவியின் துயரத்தை மீண்டும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இறுதிப் பதினான்கு அடிகள் மழைக்காலச் சிறப்பையும் தலைவன் திரும்பி வருவதையும் உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு, காட்சிகளை மாற்றி மாற்றிக் காட்டி, இறுதியில் அவற்றைக் கலைநுட்பத்துடன் இணைக்கும் திறன் முல்லைப்பாட்டில் அமைந்துள்ளது. மழைக்காலத்தில் வயது முதிர்ந்த பெண்டிர் சென்று நல்லோர் விரிச்சி கேட்டனர் என்பது பாடல் பொருள். இதற்காக,

“நனந்தலை உலகம் வளை, நேமியொடு

வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடங்கை

கோடு கொண்டு எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி”

என்று மழை பெய்த காட்சிக்கு இவ்வடிகள் அடையாக வந்துள்ளன (Somasundranaar, 2007).

“பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை

அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி

பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்”

என்பதில் மாலைப் பொழுதை விளக்குவதற்கு ஆறாவது அடியும் 7 ஆவது அடி ஊரினை விளக்குவதற்கும் 8 ஆவது அடி வண்டுகள் ஆரவாரிப்பதற்கும் 9 -11 ஆவது அடிகள் விரிச்சி கேட்கப் பயன்படுத்தும் மலர்களையும் பெண்கள் விரிச்சி கேட்பதற்கும் அடைகளாக வந்து முல்லை நிலத்தைப் பற்றிய விவரணைகளையும் அறிமுகத்தையும் தரவல்ல அடைகளாகவும் வந்துள்ளன (Somasundranaar, 2007). அழுது கொண்டிருக்கும் தலைவியைத் தேற்றுவதற்காகப் பெருமுதுப் பெண்டிர் சில நிகழ்வுகளை விரிச்சி நிகழ்வாகக் கூறுகின்றனர் என்பதற்கும் அடைகளாக வந்துள்ளன.

‘சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்று’ இவ்வடி கன்றுக்கும் கன்றின் தாய்ப்பசுவிற்கும் விவரணையைத் தரும் அடையாக வந்துள்ளது (Somasundranaar, 2007). மேலும்,

“.....தெவ்வர்

முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து

வருதல், தலைவர் வாய்வது”

என்ற இவ்வடிகள் தலைவனின் வருகை பற்றியும்,

“பூப்போல் உண்கண் புலம்புமுத்து உறைப்ப”

என்ற அடி தலைவனைப் பற்றித் தலைவிக்கு எடுத்துக் கூறிய பின்னரும் தலைவிக்குக் கண்ணீர் முத்து போன்று விழுகிறது என்பதற்கும் அடையாக வந்துள்ளது (Somasundranaar, 2007).

தலைவன் போர் மேற்சென்று பாசறையில் உள்ளான். அப்பாசறையின் இயல்பைக் கூறுவதாக 24 - 28 முதலிய அடிகள் அடையாக வந்துள்ளன.

“கான்யாறு தழீஇய அகல்நெடும் புறவில்

சேண்நாறு பிடவமொடு பைம்புதல் எருக்கு

படுநீர்ப் புணரியின் பரந்த பாடி”

யானைப் பாகரது செயலைக் குறிக்கும் அடிகளில் யானையின் சிறப்பினை (Somasundranaar, 2007),

“உவலக் கூரை ஒழுகிய தெருவில்

கவலை முற்றம் காவல் நின்ற

அயில்நுனை மருப்பின் தம் கையிடைக் கொண்டென”

என்று பாய்கின்ற மதம் பிடித்த யானை, சிறிய கண்களை உடையதும், கரும்பும், நெற்கதிர், அதிமரத்தை உண்ணாமல் உள்ள யானை என்று யானைக்கு அடையாக இவ்வடிகள் இடம்பெற்றுள்ளன (Somasundranaar, 2007).

“கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றி

கல்லா இளைஞர் கவளம் கைப்ப”

இவ்வடிகள் யானைப் பாகரின் செயல்களுக்கு அடைகளாகவும் வருகிறது (Somasundranaar, 2007).

வீரர்கள் தங்கும் படை வீடுகள் பற்றிய அடிகளில் வீரர்கள் தங்களுடைய பாசறைகளை அமைத்துள்ள விதம் குறித்து,

“கல் தோய்த்து உடுத்த படிவ பார்ப்பான்

முக்கோல் அசைநிலை கடுப்ப நல்போர்

ஓடா வல்வில் தூணி நாற்றி

வாங்குவில் அரணம் அரணம் ஆக”

அரசனுடைய பாசறையின் அமைப்பானது எவ்வாறு அமைந்துள்ளது (Somasundranaar, 2007). என்பதற்கு,

“வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண், வேறுஓர்

நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி, அகம் நேர்பு”

இவ்வடிகள் அடைகளாக வந்துள்ளன (Somasundranaar, 2007). பாசறையில் விளக்கேற்றும் மங்கையர்கள் பற்றி,

“குறுந்தொடி முன்கை கூந்தல் அம்சிறுபுறத்து

இரவுபகல் செய்யும் திண்பிடி ஒள்வாள்

விரவுவழிக் கச்சின் பூண்ட மங்கையர்”

என்று இவ்வடிகள் அடையாக வருகின்றன (Somasundranaar, 2007).

“நெடுநா ஒள்மணி நிகழ்த்திய நடுநாள்

அதிரல் பூத்த ஆடுகொடிப் படாஅர்
 சிதர்வால் அசைவளிக்கு அசைவந் தாங்கு
 துகில்முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஓங்குநடைப்
 பெருமூ தாளர் ஏமம்கூழ்”

இவ்வடிகள் துயில் மயக்கத்துடன் மெய்க்காப்பாளர்கள் மன்னனைச் சூழ்ந்து காவல் காக்கின்றனர் என்பதற்கு அடைகளாக வந்துள்ளன (Somasundranaar, 2007).

நாழிகைக் கணக்கர் பொழுது அறிந்து மன்னனிடத்தேச் சென்று உரைக்கும் போத மன்னனைப் புகழ்கின்றனர் என்பதற்கு,

“பொழுது அளந்து அறியும் பொய்யா மாக்கள்
 எறிநீர் வையகம் வெரீஇய செல்வோய், நின்
 குறுநீர்க் கன்னல் இணைத்து”

இவ்வடிகள் அடைகளாக வந்துள்ளன (Somasundranaar, 2007). மன்னனின் பாசறையில் காவல் செய்யும் யவனர் பற்றிக் கூறும் போது,

“மத்திகை வளைஇய, மறித்துவிங்கு செறிவுஉடை
 மெய்ப்பை புக்க வெருவரும் தோற்றத்து
 வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்”

என்ற இவ்வடிகள் அடைகளாக வந்துள்ளன (Somasundranaar, 2007).

“.....திண்ஞாண்

எழினி வாங்கியார் அறை புள்ளியுள்”

என்ற அடிகள் பாசறை பற்றியும் (Somasundranaar, 2007),

“உடம்பின் உரைக்கும் உறையா நாவின்

படம்புகு மிலேச்சர்”

முதலிய அடிகள் மிலேச்சர் பற்றியும் அடைகளாக வந்துள்ளன (Somasundranaar, 2007).

மன்னன் போர்யானைப் பற்றியும் வீரர்களைப் பற்றியும் குதிரைகளைப் பற்றியும் கவலையுற்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் தருணத்தை விளக்குவதற்கு அடைகளாகக் கீழ்க்கண்ட அடிகள் வருகின்றன.

“எடுத்து ஏறி எஃகம் பாய்தலின் புண்கூர்ந்து

பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் வேழத்துப்” (Somasundranaar, 2007).

என்ற இவ்வடிகள் யானைக்கும்,

“பாம்பு பதைப்பன்ன பருஉக்கை துமிய

தேம்பாய் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி

சோறுவாய்த்து ஒழிந்தோர் உள்ளியும், தோல்துமிபு” (Somasundranaar, 2007).

என்ற இவ்வடிகள் போர் வீரர்களுக்கும்,

“வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலின் செவிதூய்த்து

உண்ணாது உயங்கும் மாசிந் தித்தும்” (Somasundranaar, 2007).

என்ற இவ்வடிகள் குதிரைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிடக்கூடிய அடைகளாக வந்துள்ளன.

“பகைவர் சுட்டிய படையெடுக்கொள் நோன்வரல்”

என்பதில் வெற்றி பற்றிய அடை இடம்பெறுகின்றது (Somasundranaar, 2007).

அரசனானவன் வினைமுடித்துக் கார்காலம் தொடங்கிய நாளில் குதிரைகளைப் பூட்டிப் புறப்பட்டான் என்பதனைக் குறிப்பிட, அவன் புறப்பட்ட நாளில் நிகழ்ந்திருக்கும் நிகழ்வுகளை அடைகளாகக் குறிப்பிட்டு அந்நாளில் விரைவாகப் புறப்படும் குதிரைகள் பற்றியும் அடைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

“செறிஇலைக் காயா அஞ்சனம் மலர்

முறி இணர்க் கொன்றை நன்பொன் கால

துனைபரி துரக்கும் செலவினர்

வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்டமாவே”

இவற்றுள் 93-103 ஆவது வரை கார்காலம் முடிந்தமைக்கான செய்திகளுக்கு அடையாக வந்துள்ளமையைத் தெளியமுடிகிறது (Somasundranaar, 2007). வரை ஒரு பொருளுக்கு அடைகளாக வந்து முல்லைப்பாட்டில் இடம்பெறுவதை அறியமுடிகிறது. பத்துப்பாட்டு அகக்கவிதையாக்கத்திலும் அடைகள் மிக முக்கிய பங்காற்றுகின்றன.

முடிவுரை

முல்லைப்பாட்டில் 12 உரிச்சொற்களும் 23 உரிச்சொற் பதிலிகளும் 47 ஒரு சொல் அடைகளும் இடம்பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகிறது. முல்லைப்பாட்டில் உரிச்சொற்களைக் காட்டிலும் உரிச்சொற் பதிலிகளும் ஒருசொல் அடைகளும் அதிகமாக இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை அறியலாம். முல்லைப்பாட்டில் உள்ள ஒருசொல் அடைகளை நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால் பாட்டினுடைய செய்தியைக் கூட புரிந்துகொள்ள இயலாது. எனவே, ஒரு பாடலின் கட்டமைப்பிற்கு இன்றியமையாதது உரிச்சொல்லின் வளர்ச்சி நிலையான அடைப்பண்பே என்பதை நுண்ணிதின் அறியமுடிகிறது.

References

Senavaraiyar, (2004) Tholkappiyam Solladhigaram, Kazhaga Veliyedu, Thirunelveli, India.

Somasundranaar, P.V., (2007) Paathupattum Moolamum Uraiyum, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License